

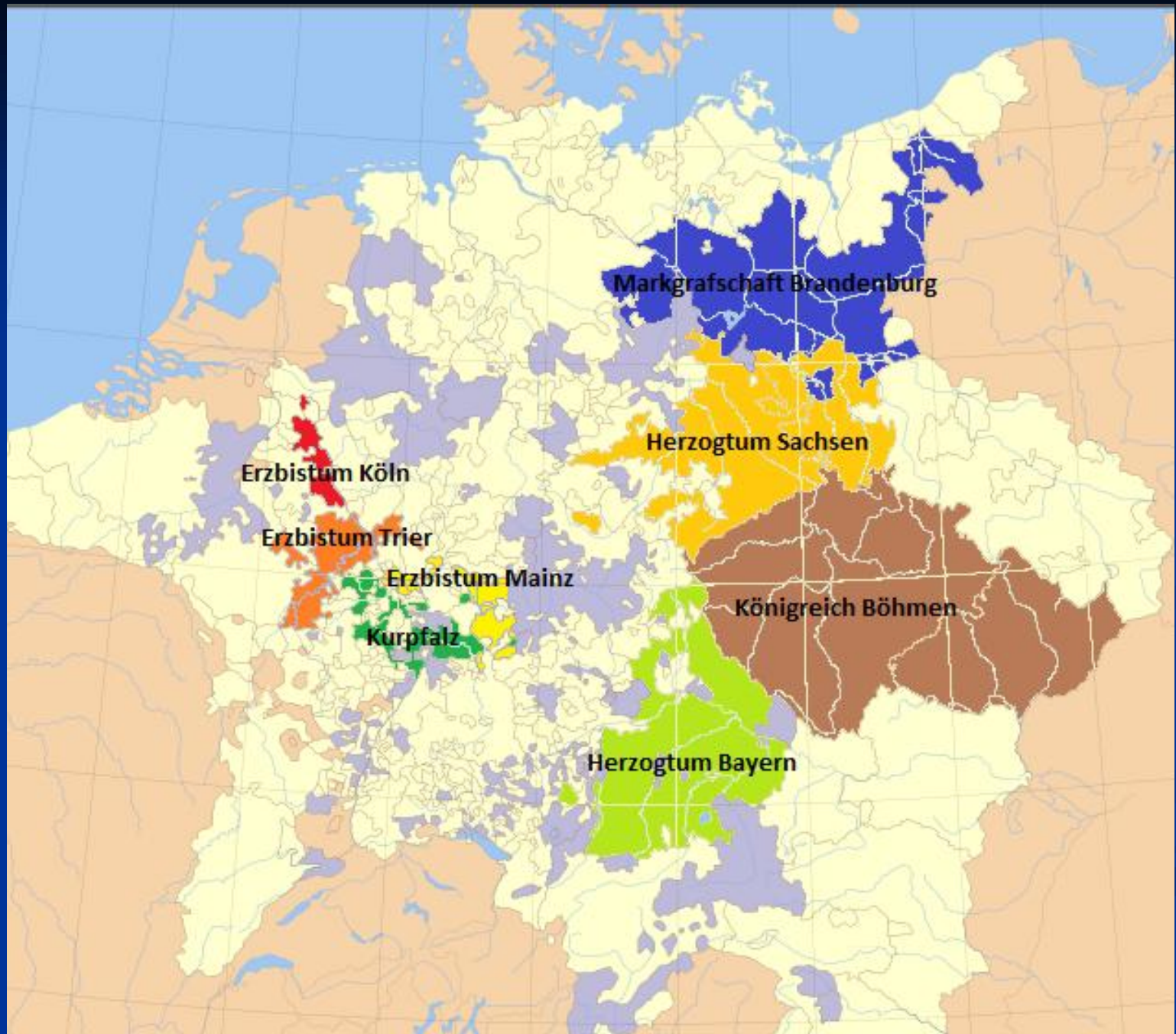

Česká válka 1618 - 1620

první fáze třicetileté války

Europe 1618

Markgrafschaft Brandenburg

Herzogtum Sachsen

Königreich Böhmen

Herzogtum Bayern

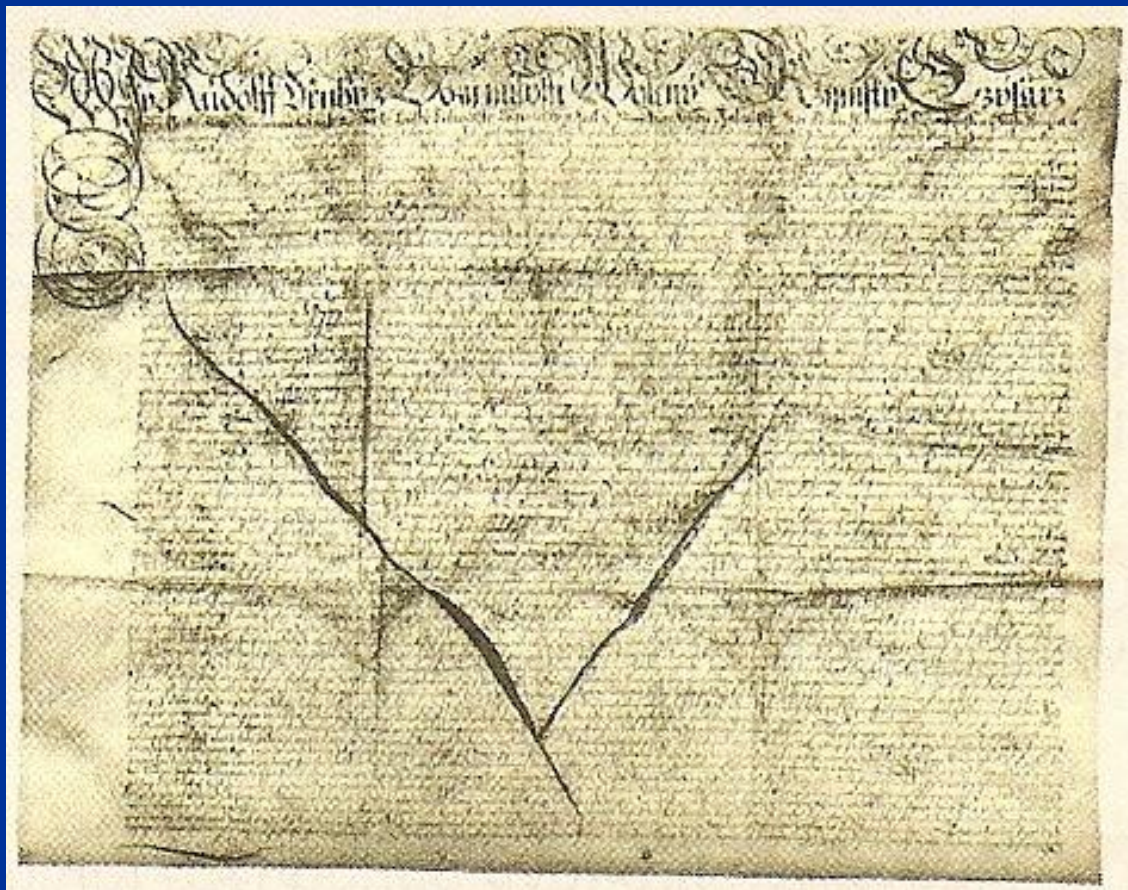
Erzbistum Köln

Erzbistum Trier

Erzbistum Mainz

Kurpfalz

Porušování Majestátu Rudolfa II. radikalizace protestantské opozice

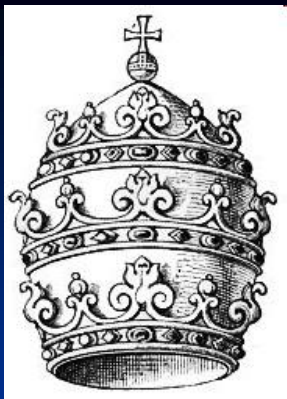
Radikální protihabsburská opozice

- **Jednota bratrská** – Václav Budovec z Budova
- **kalvinisté** – Albrecht Jan Smiřický ze Smiřic
- **luteráni** – Jindřich Matyáš z Thurnu
Jáchym Ondřej Šlik

Orientace na Protestantskou unii (Falc,
Sasko), Nizozemí, Anglii a Francii

„Španělská strana“ loyalita k Habsburkům

- Zdeněk Vojtěch Popel z Lobkovic
přezdívaný „Dlouhý Španěl“, nejvyšší
kancléř

Jaroslav Bořita z Martinic, karlštejnský
purkrabí

Vilém Slavata z Chlumu

a Košumberka, nejvyšší sudí zemský

Vratislav z Pernštejna a Marie
Manriquez de Lara – 21 dětí
dcera Polyxena – 2. manžel
Zdeněk z Lobkovic

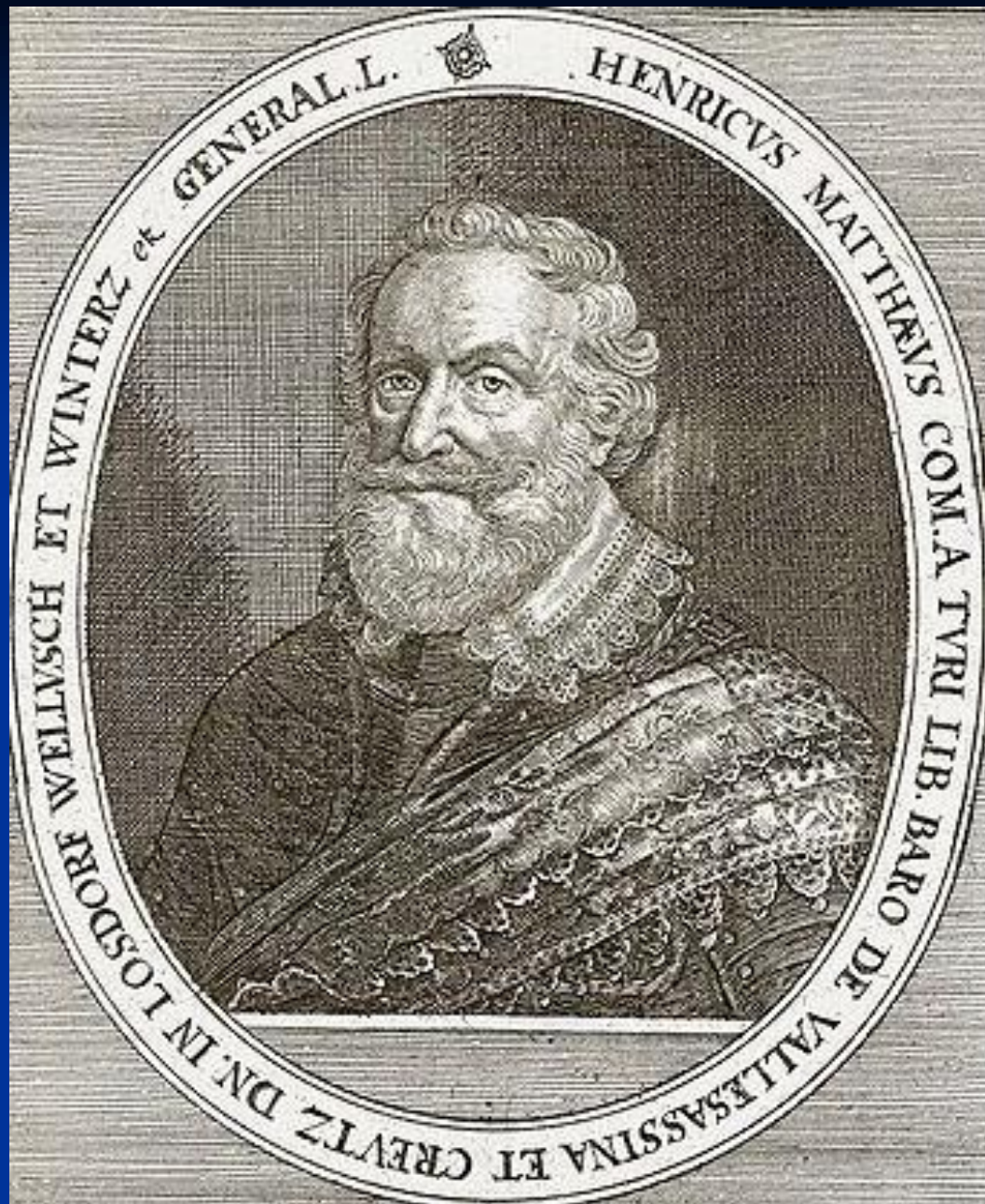
Schůzka protestantských radikálů v paláci Smiřických

Albrecht Jan Smiřický

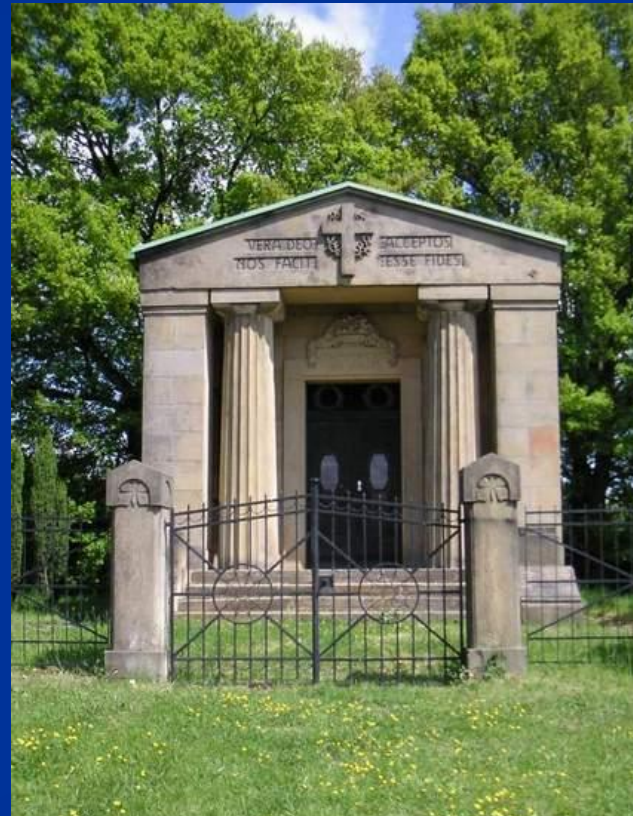
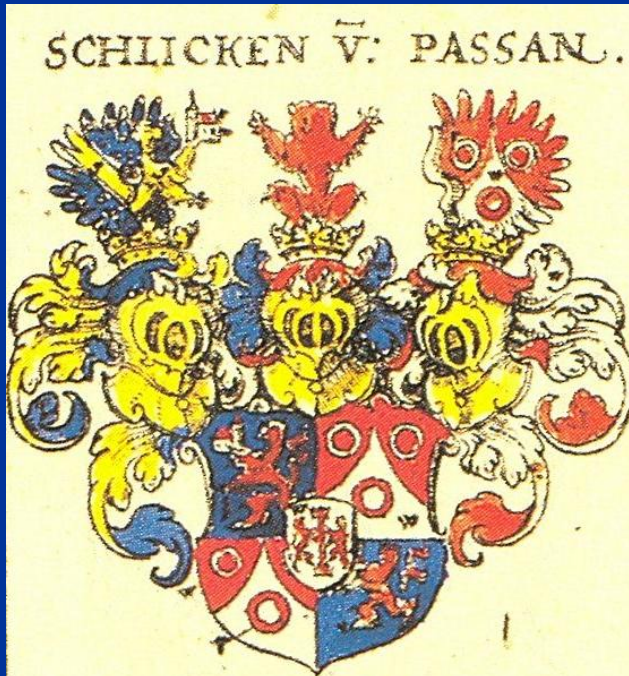

**Jindřich Matyáš
hrabě z Thurnu
stavovský generál**

Jáchym Ondřej hrabě Šlik

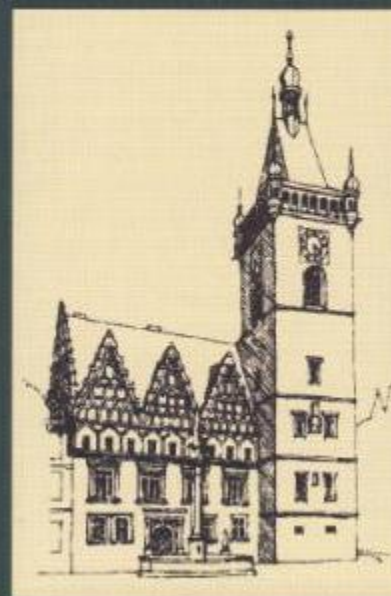

Dny, které tvořily české dějiny

30. 7. 1419

Petr
Čornej

PRVNÍ PRAŽSKÁ DEFENESTRACE

KRVAVÁ
NEDĚLE
UPROSTŘED
LÉTA

Druhá pražská defenestrace 24. září 1483

Třetí pražská defenestrace

23. května 1618

Theatrum Europaeum

Václav Brožík – Třetí defenestrace

Zdeněk Vojtěch Popel z Lobkovic nejvyšší kancléř

Martinic a Slavata

Polyxena z Pernštejna odmítá vydat Slavatu a Martinice povstalcům

Fridrich Falcký hlava Protestantské unie

26. srpna 1619 byl zvolen
českým králem Fridrich Falcký

Zimní král a zimní královna

**Jakub I.
Stuart
1603
1625**

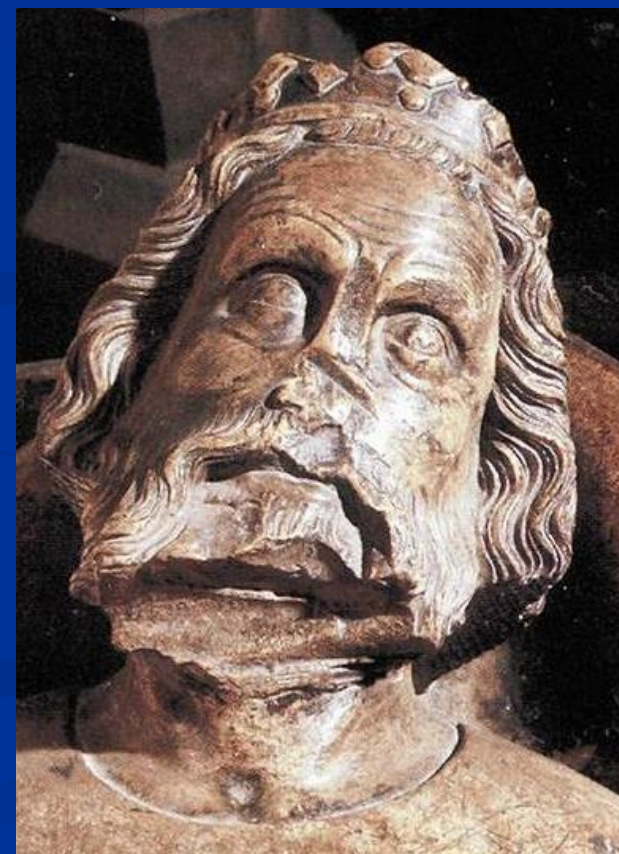
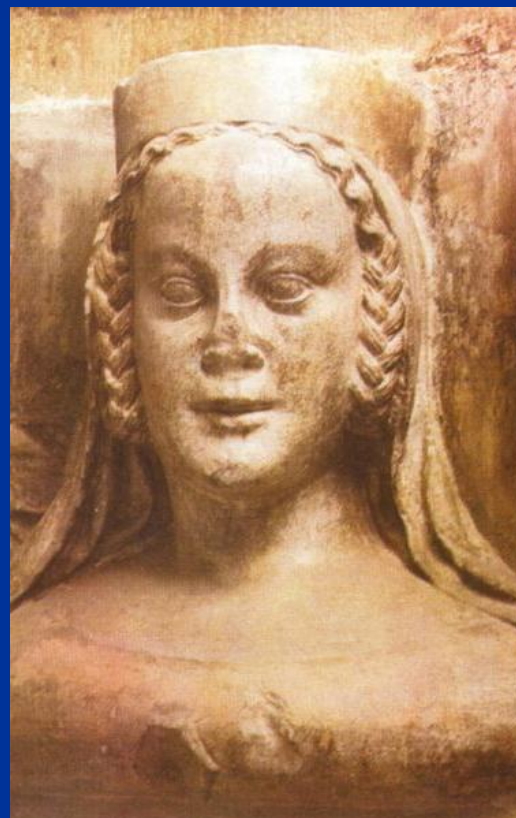
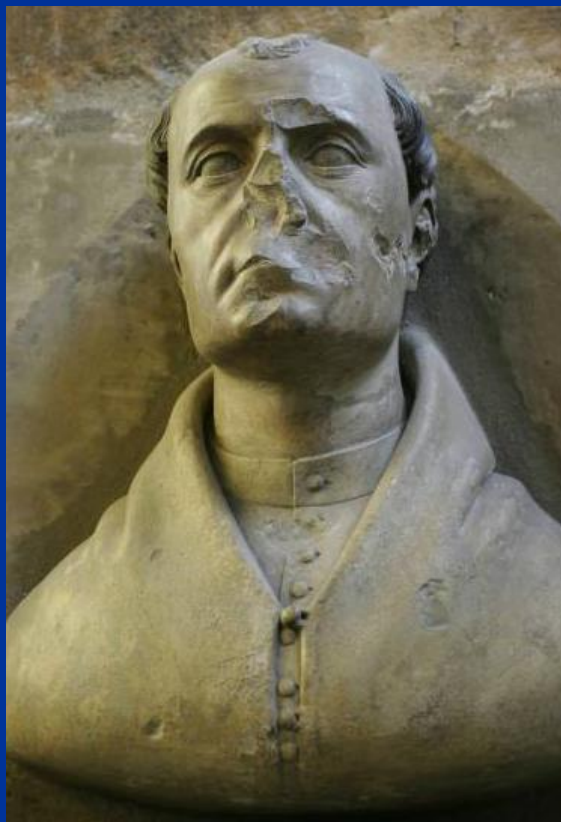

Korunovace Fridricha Falckého 4. listopadu 1619

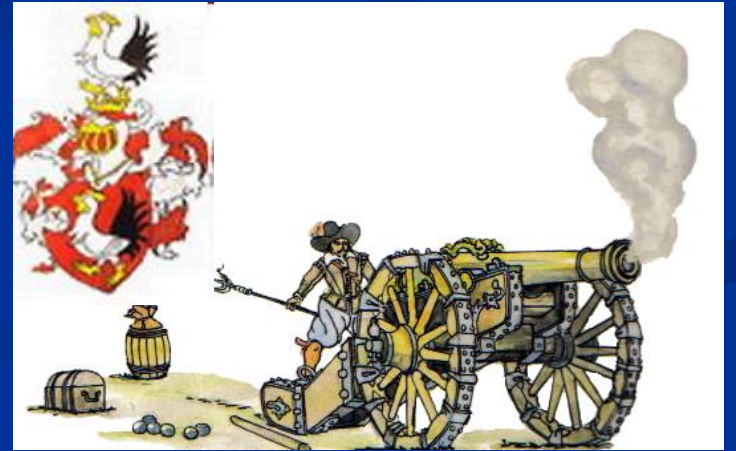

Zpustošení chrámu sv. Víta kalvinistickými obrazoborci v prosinci r. 1619

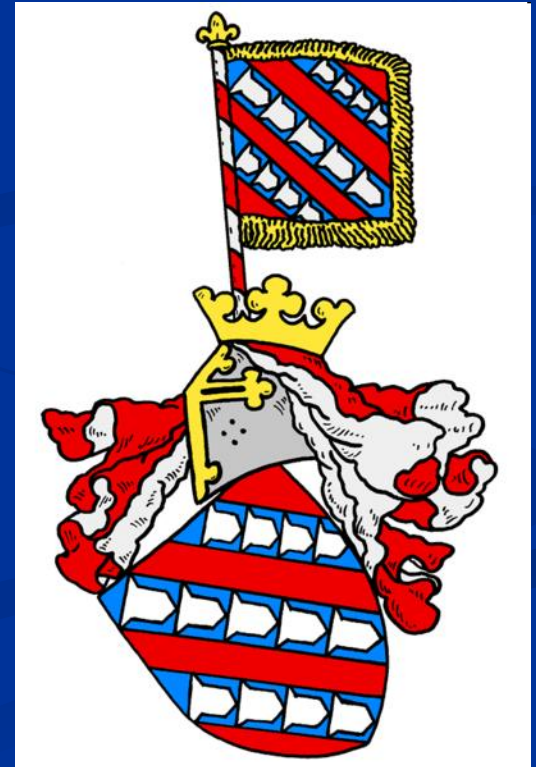

Matyáš II. a Ferdinand II.

Charles Bonaventura Longueval de Buquoy

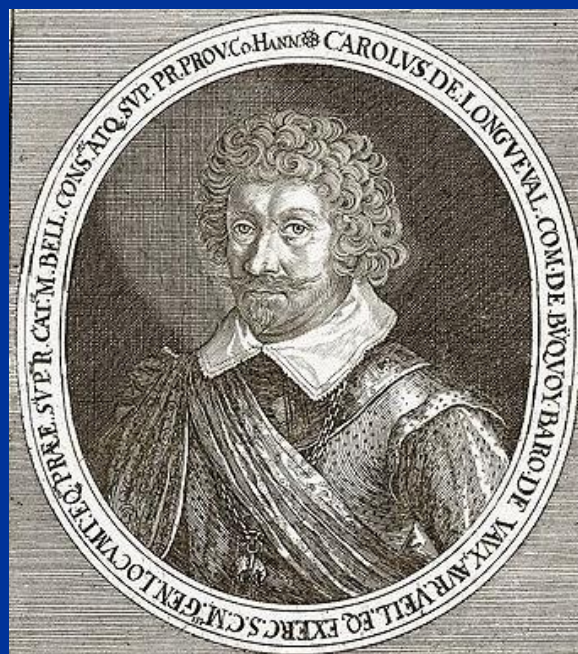
Říše španělských Habsburků

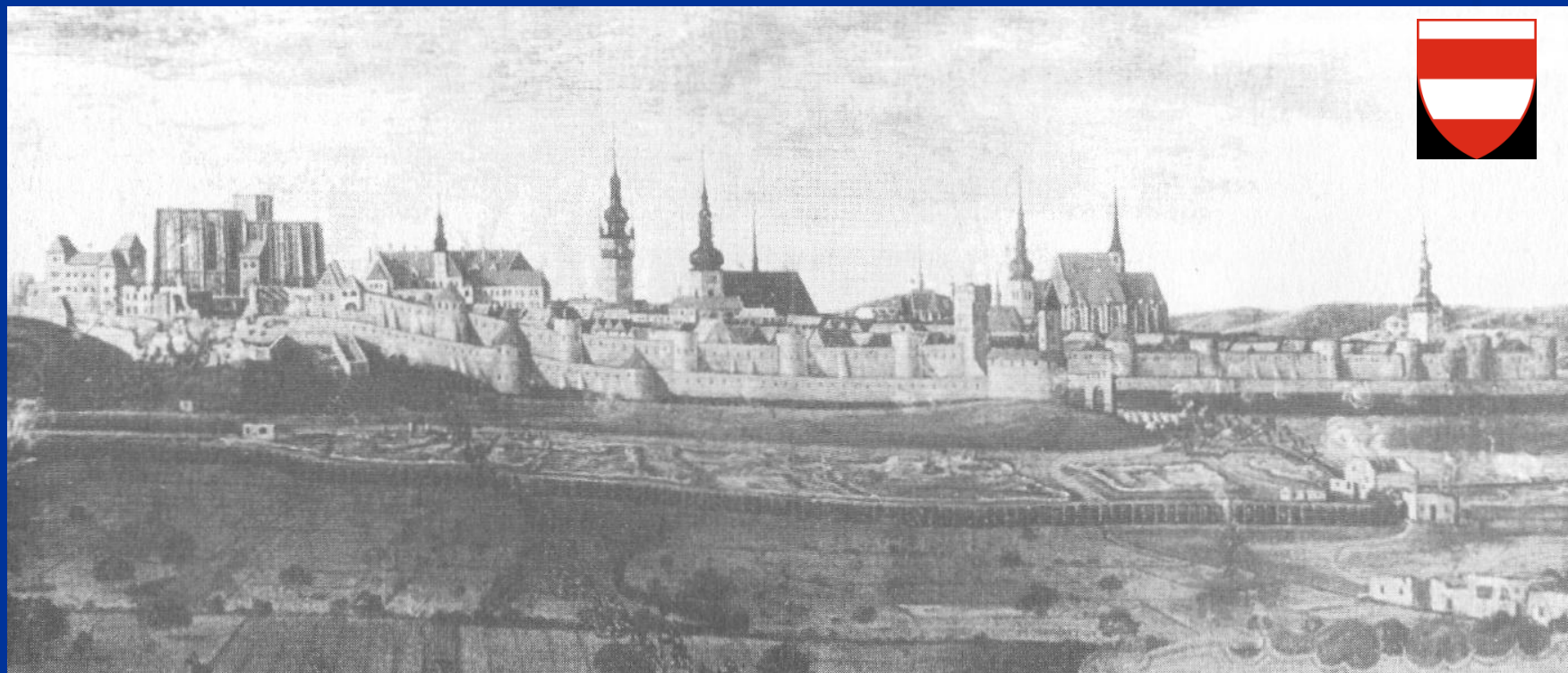
12. listopadu 1618 byly České Budějovice
obsazeny císařským vojskem

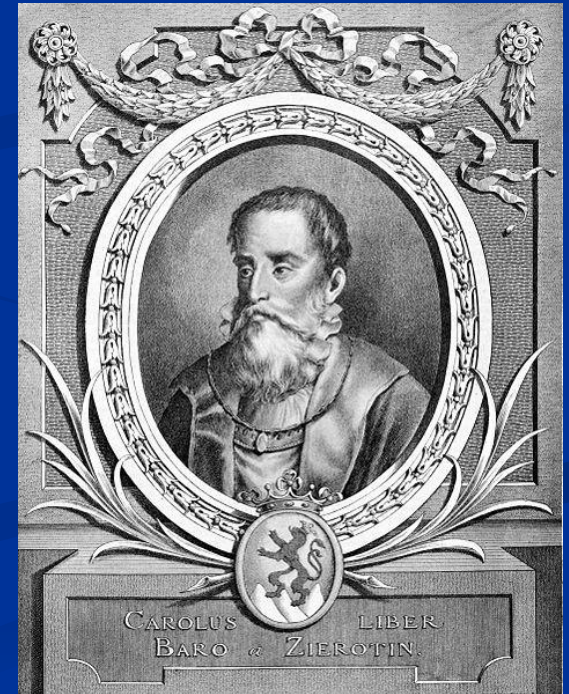
**hlavní válečná
základna Buquoye**

Thurnovo tažení na neutrální
Moravu - duben 1619
v Brně převrat ve prospěch
radikálů
Morava se připojuje k povstání

Karel starší ze Žerotína uvězněn
Ladislav Velen ze Žerotína
moravským zemským hejtmanem

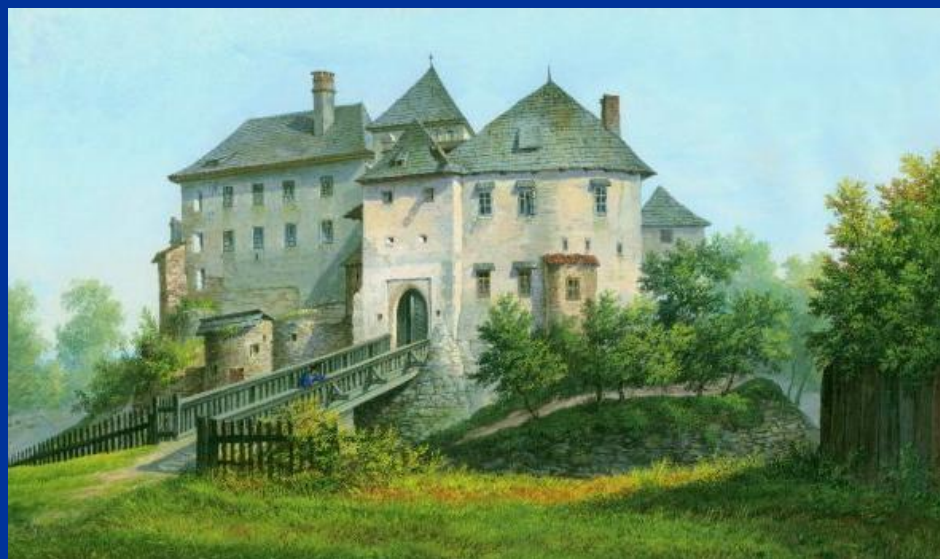
Trojí obléhání Vídně Thurnem červen, říjen a listopad 1619

Bitva u Záblatí 10. června 1619

Dobytí Nových Hradů, Libějovic, Stropnice, Trhových Svin, Benešova a dalších lokalit švamberského dominia v červnu 1619

13. října 1620

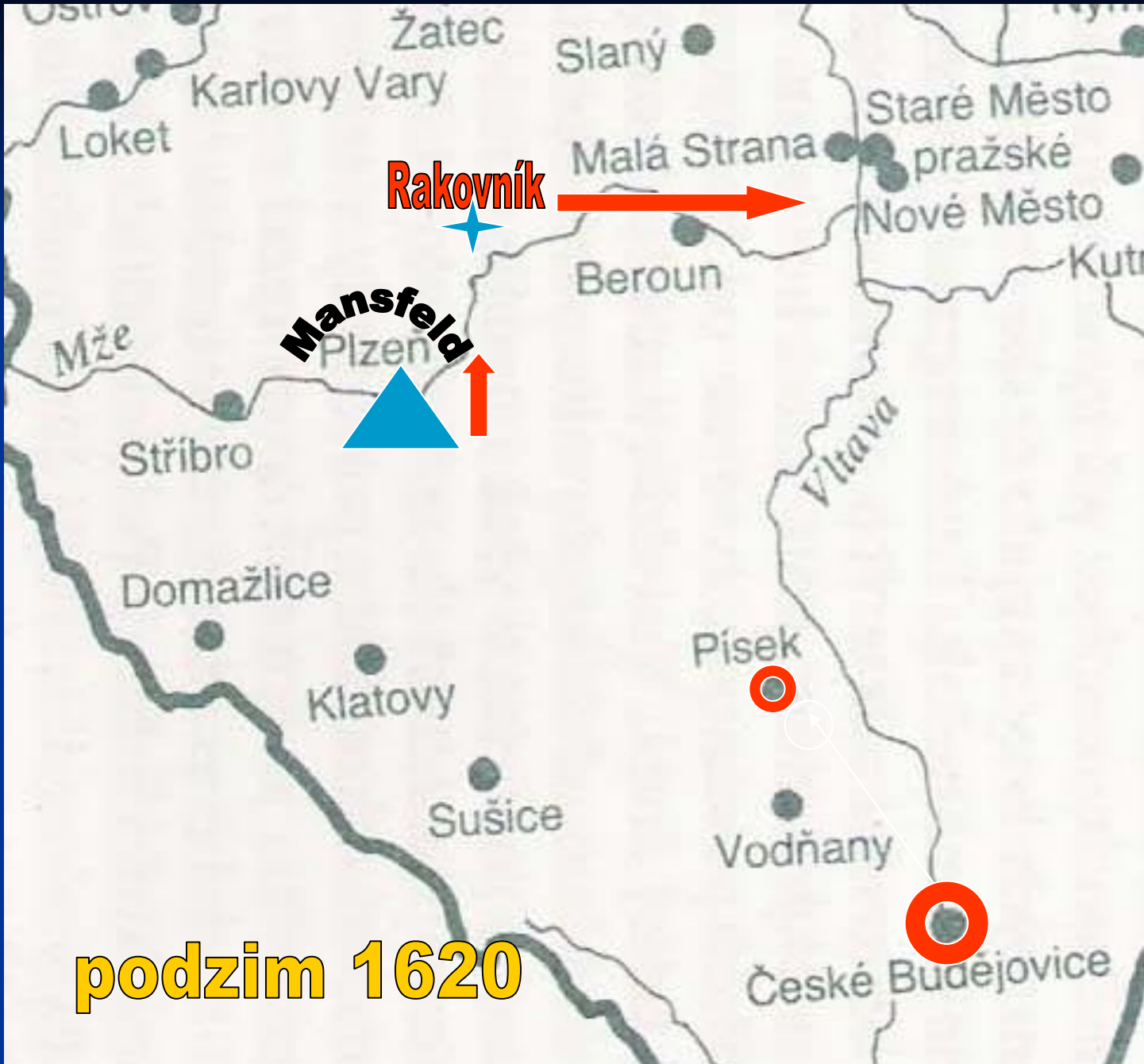
don Baltazar Marradas

dobyl Klatovy

12. 10. 1620 se vzdala holandská posádka
na Rýzंबरku donu Marradasovi

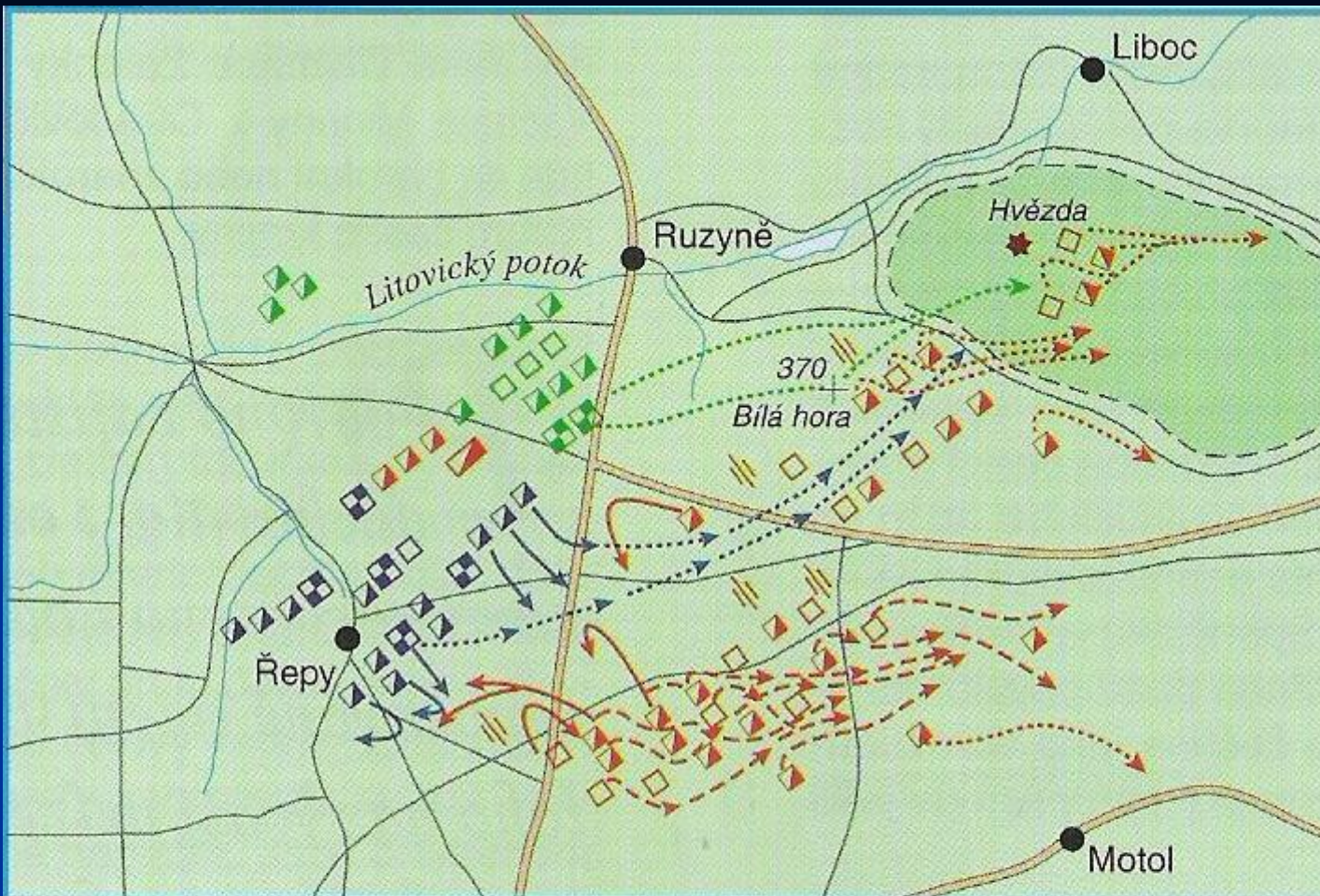

podzim 1620

Z
M
N
A
H
E
N
S
K
Y

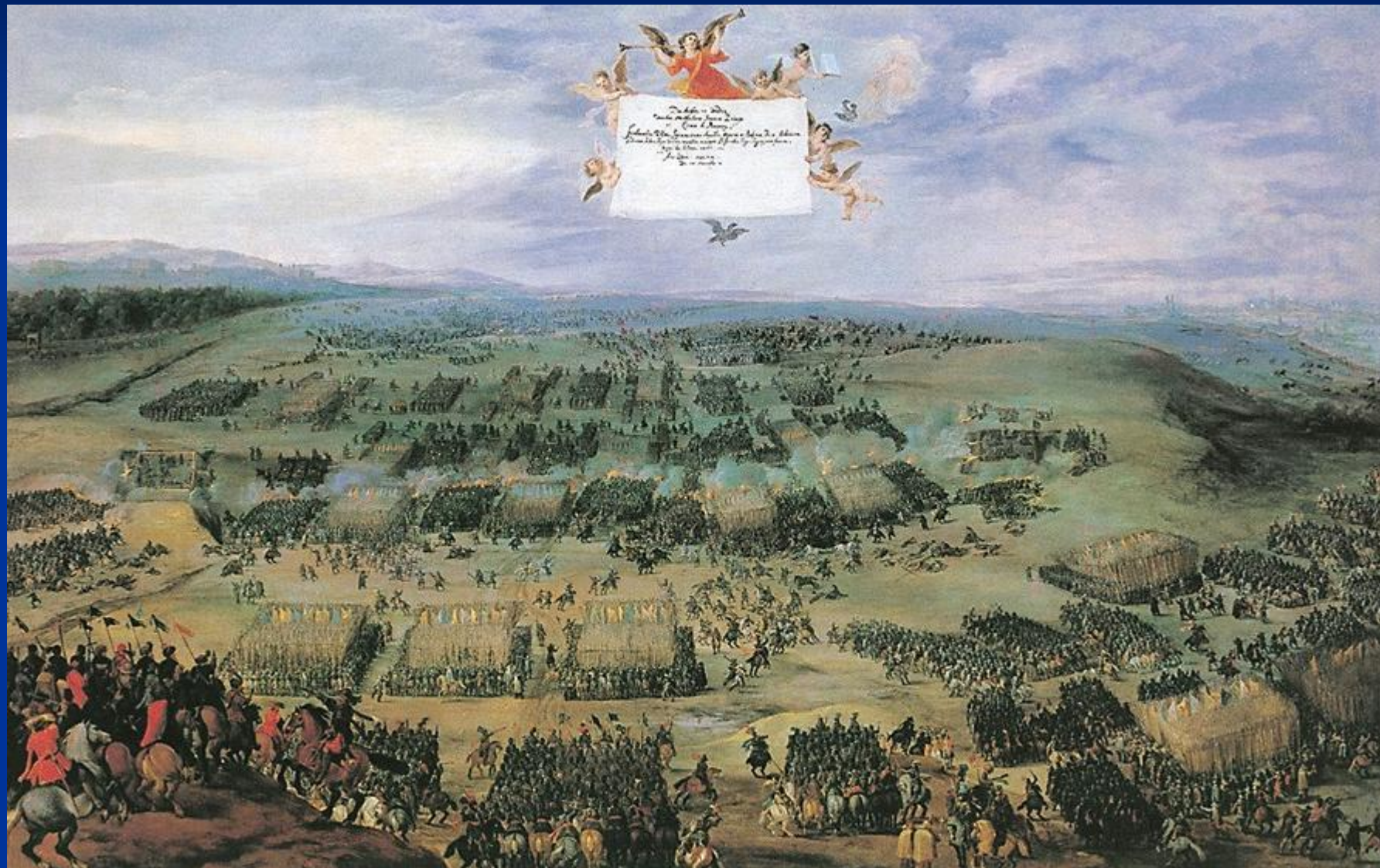
Bitva u Rakovníka 27. 10. až 6. 11. 1620

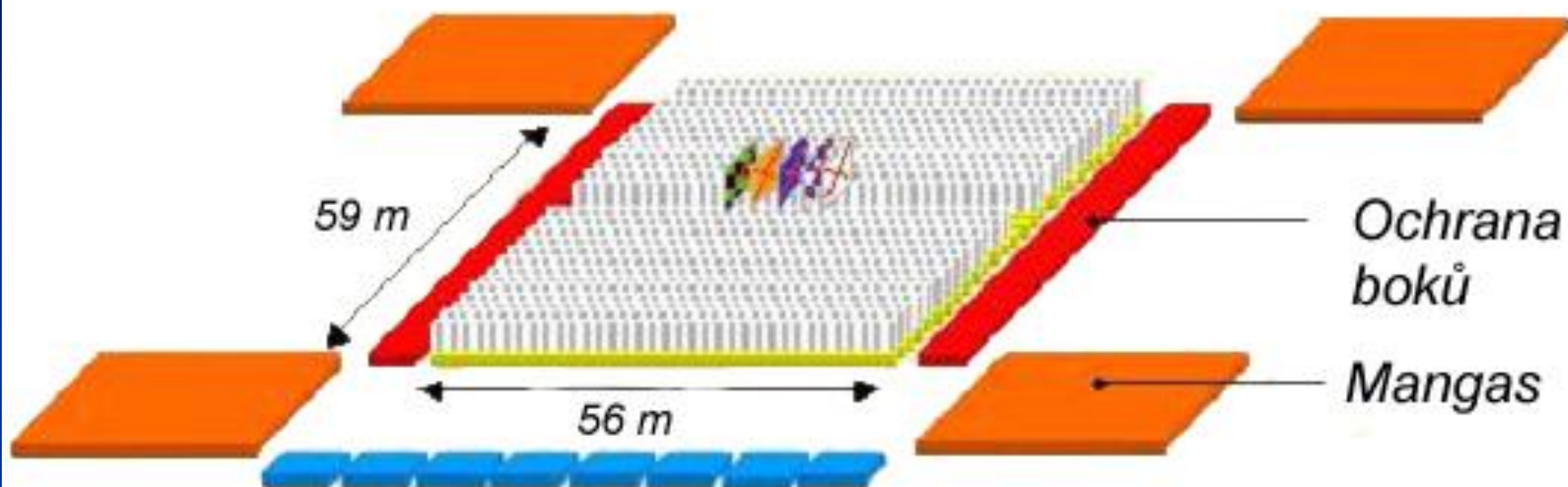
	stavovské vojsko pod vedením Jindřicha Matyáše Thurna, Kristiána z Anhaltu a Jiřího Fridricha Hohenlohe	císařské vojsko pod vedením Karla Bonaventury Buquoye	vojsko Ligy pod vedením Maxmiliána Bavorského
pěší vojsko	□	□	□
tercie (čtvercové formace)	■	■	■
pěšího vojska	□	■	■
jízda	▣	▣	▣
první fáze bitvy	→	→	→
druhá fáze bitvy	- - - →	- - - →	- - - →
třetí fáze bitvy	⋯ →	⋯ →	⋯ →

Bitva na Bílé Hoře 8. listopadu 1620

Protiútok Kristiána ml. z Anhaltu

- 1500 pikenýrů
- 2x 135 arkebuzírů
- 4x 240 arkebuzírů
- 8x 24 mušketýrů

Španělská tercie

Pikenýr a mušketýr

Velasquez – Kapitulace Bredy 1625

Kyrysníci

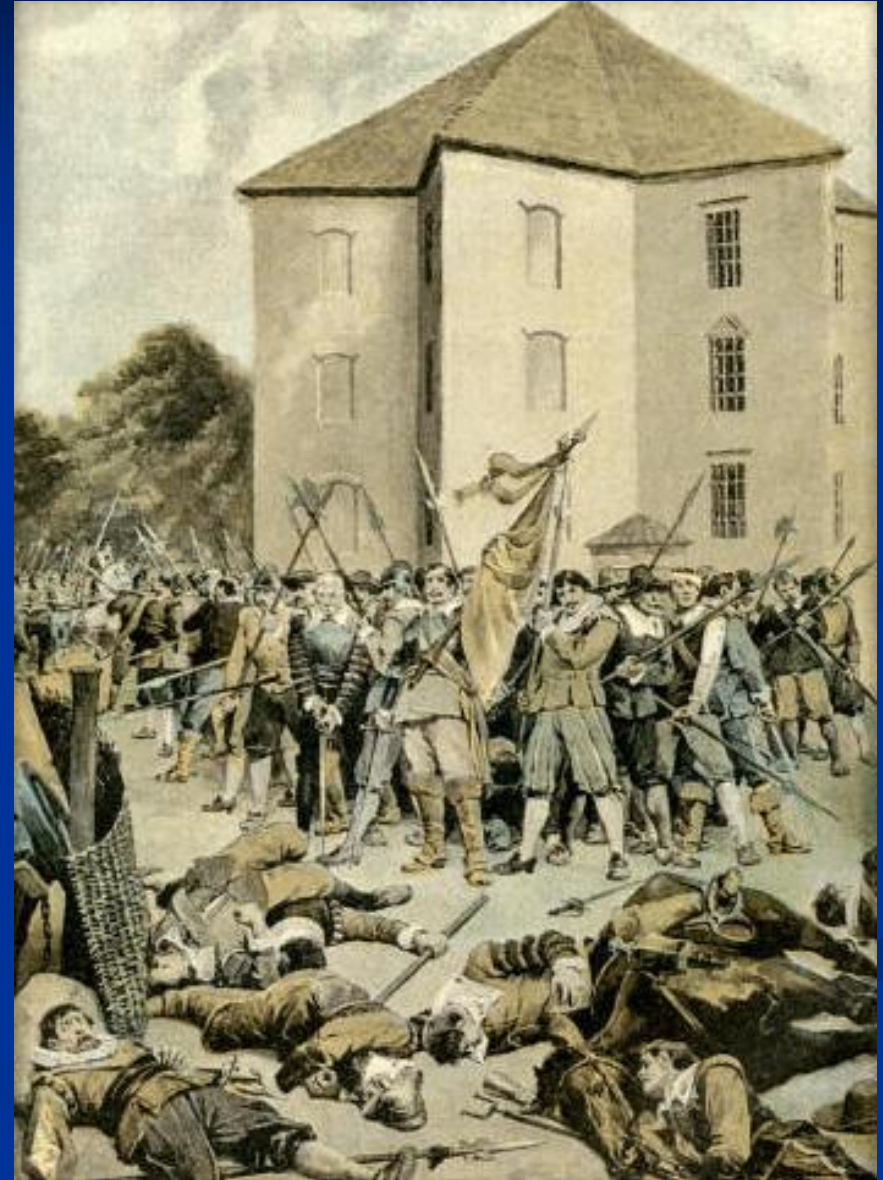

Moravané na Bílé Hoře

HENRICO SCHLIK CONTE DI BASSANO, E
WEISKIRCHEN, CAV.^o DEL TOSON D'ORO. CONS.
SECRETO, CAMMERIERE, MAESTRO DI CAMPO
GENERALE, E PRESIDENTE DEL CONS.^o DI
GUERRA DELLI AVGVSTISS.^{ss} IMPERATORI FERDIN.
ANDO SECONDO, E TERZO

Cor. Meiffeno, Fe, Vienna.

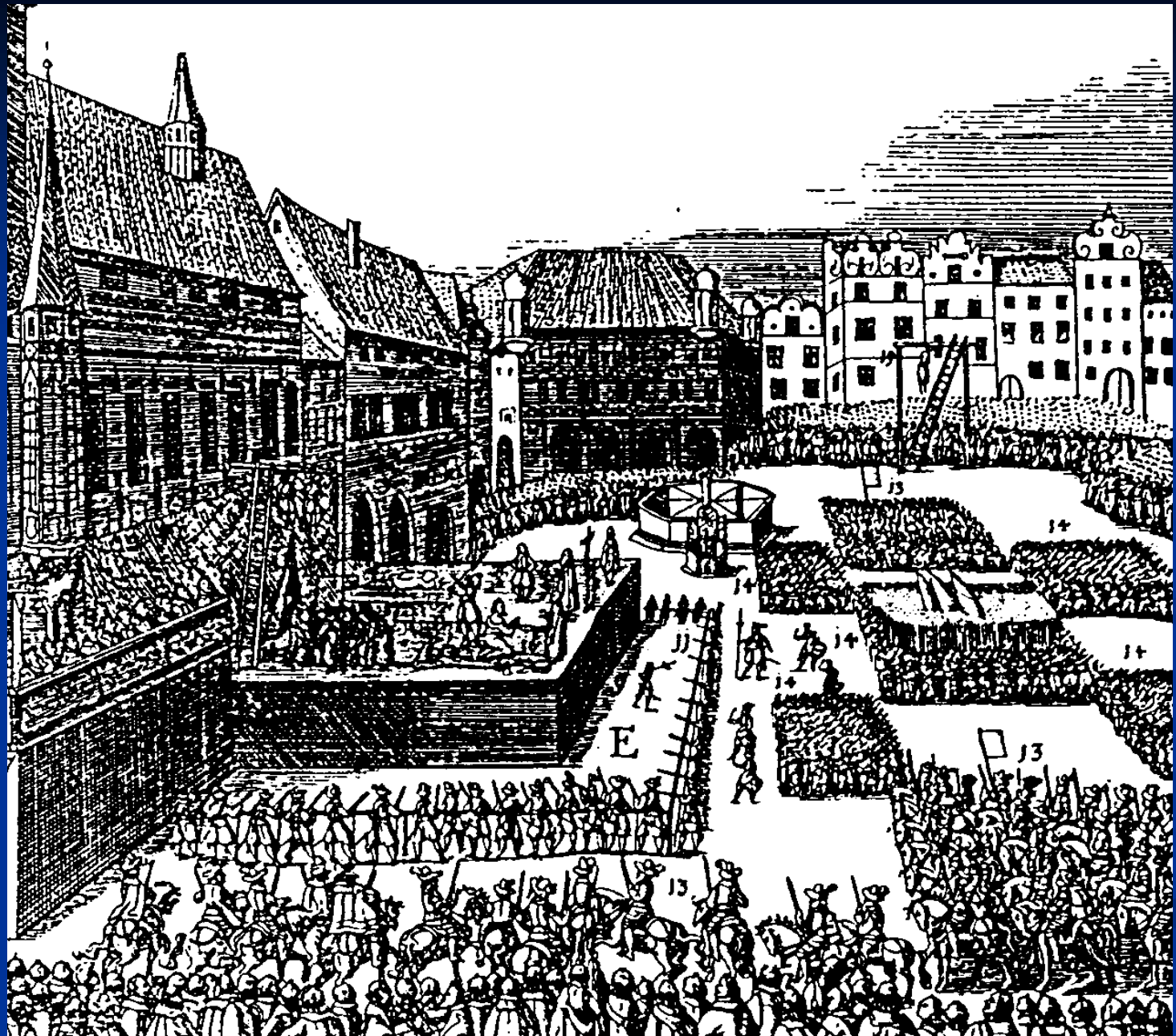

Panna Marie Vítězná

Verzeichnus was gestalt der Graff von Schlick vnd andre
hohe vnd Niderstands Personen hingericht vnd vollzogen werden.

ze stavu panského:

Václav Budovec z Budova (84 let), Jednota bratrská,
st'at

Jáchym Ondřej Šlik (52 let), luterán, st'at

Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic, st'at,

ze stavu rytířského:

Václav Kaplíř ze Sulevic (86 let), st'at

Prokop Dvořecký z Olbramovic, st'at

Bedřich z Bílé a na Řehlovicích, st'at

Jindřich Otta z Losu (80 let), st'at

Diviš Černín z Chudenic – katolík, st'at

Vilém Konecchlumský (70 let), st'at

Bohuslav z Michalovic, st'at

měšťané:

Valentin Kochan z Prachové (60 let), mistr svobodných umění, písař Nového Města Pražského, byl st'at,

Tobiáš Štefek z Koloděj, radní Malé Strany, byl st'at,

Kryštof Kober, radní z Malé Strany, byl st'at,

Jan Šultys z Feldsdorfu, primátor Kutné Hory, byl st'at,

Maxmilián Hošťálek, primátor Žatce, byl st'at,

Dr. Jan Jesenius, rektor Univerzity (55 let), před stětím mu kat vyřízl jazyk,

Jan Hauenschild, doktor práv, před stětím mu kat usekl pravou ruku,

Jan Kutnauer ze Sonnenštejna, mistr svobodných umění, byl oběšen na břevnu z oken radnice,

Leonard Rüppel, doktor práv, před stětím mu kat usekl pravou ruku,

Simeon Sušický ze Sonnenštejna, mistr svobodných umění, nevlastní otec Kutnauerův, byl oběšen na břevnu z oken radnice,

Natanael Vodňanský, primátor Starého Města Pražského, byl oběšen na šibenici před radnicí,

Václav Maštěřovský z Jizbice, pražský měšťan, byl st'at,

Jindřich Kozel z Peclínovce, radní Nového Města Pražského, byl st'at,

Ondřej Kocour z Votína, radní Nového Města Pražského, byl st'at,

Jiří Řečický, radní Nového Města Pražského, byl st'at,

Michal Witmann, radní Nového Města Pražského, byl st'at,

Šimon Vokáč z Chýš, pražský měšťan, byl st'at.

18 listopadu 1621 dobyli don Baltazar Marradas Tábor

Posádky Švamberků se vzdaly až r. 1622

OBNOVENÉ ZŘÍZENÍ ZEMSKÉ 1627

- 1) místo stavovské monarchie dědičná absolutistická monarchie
- 2) katolické náboženství bylo prohlášeno za jediné povolené vyznání v českých zemích
- 3) katolická církev má první místo na zemském sněmu
- 4) němčina zrovnoprávněna s češtinou
- 5) stavům bylo ponecháno povolování, rozvrhování a vybírání daní.
- 6) zemské úředníky směl jmenovat pouze panovník (jemu byli také zodpovědní)

